

Universitätsbibliothek Wuppertal

Renati Des-Cartes Principia Philosophiae

Descartes, René

Amstelodami, 1664

Vorwort

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1384)

L E C T O R E M.

Questiones de Deo & mente humana jam ante pau-
cis attigi in Dissertatione de Methodo recte re-
genda rationis & veritatis in scientiis investiga-
da gallice edita anno 1677. Non quidem ut ipsas
ibi accurate tractarem, sed tantum ut deliberem,
& ex lectorum judiciis addiscerem qua ratione po-
stea essent tractanda. Tanti enim momenti mihi vise sunt, ut plus
una vice de ipsis agendum esse judicarem; viamque sequor ad eas ex-
plicandas tam parum tritam, atque ab usu communi tam remotam,
ut non utile putarim ipsam in gallico, & passim ab omnibus legendo
scripto fusius docere, ne debiliora etiam ingenia credere possent eam
sibi esse ingrediendam. Cum autem ibi rogassem omnes quibus ali-
quid in meis scriptis reprehensione dignum occurreret, ut ejus me mo-
nerere dignarentur, nulla in ea qua de his questionibus attigeram no-
tatu digna objecta sunt, prater duo, ad qua hic paucis, priusquam ca-
rundem accuratorem explicationem aggrediar, respondebo. Primum
est, ex eo quod mens humana in se conversa non percipiat aliud se esse
quam rem cogitantem, non sequi, ejus naturam sive essentiam in eo
tantum consistere, quod sit res cogitans, ita ut vox tantum cetera o-
mnia excludat, qua forte etiam dici possent, ad animae naturam per-
tinere. Cui objectioni respondeo me etiam ibi noluisse illa exclude-
re in ordine ad ipsam rei veritatem (de qua scilicet tunc non agebam)
sed duntaxat in ordine ad meam perceptionem, adeo ut sensus esset,
me nihil plane cognoscere quod ad essentiam meam scirem pertinere,
praterquam quod essem res cogitans, cogitandi: In sequentibus autem
ostendam quo pacto ex eo, quod nihil aliud ad essentiam meam perti-
nere cognoscam, sequatur, nihil etiam aliud re vera ad illam pertinere.
Alterum est, ex eo, quod ideam rei me perfectioris in me habeam non
sequi ipsam ideam esse me perfectiorem, & multo minus illud quod per
istam ideam representatur existere. Sed respondeo hic subesse equi-
vocationem in voce ideae; sumi enim potest vel materialiter pro
operatione intellectus, quo sensu me perfectior dici nequit, vel
objective

P R E F A T I O A D L E C T O R E M.

objective pro re per istam operationem representata, qua res etsi non supponatur extra intellectum existere, potest tamen me esse perfectior ratione sua essentia. Quomodo vero ex hoc solo quod rei me perfectioris idea in me sit sequatur illam rem revera existere, fuse in sequentibus exponetur. Vidi quidem præterea duo quedam scripta satis longa, sed quibus non tam meæ his de rebus rationes quam conclusiones argumentis ex Atheorum locis communibus mutuatis impugnabantur: Et quoniam istiusmodi argumenta nullam vim habere possunt apud eos, qui rationes meas intelligent, adeoque præpostera, & imbecillia sunt multorum judicia, ut magis à primum acceptis opinionibus quam tumvis falsis, & à ratione alienis, persuadeantur, quàm à vera & firma, sed posterius audita ipsarum refutatione, nolo hic ad illa respondere, ne mihi sint prius referenda. Tantumque generaliter dicam ea omnia que vulgo jactantur ab Atheis ad existentiam Dei impugnandam, semper ex eo pendere quod vel humani affectus Deo affingantur, vel mentibus nostris tanta vis & sapientia arrogetur, ut quidnam Deus facere possit, ac debeat, determinare & comprehendere conemur adeo ut modo tantum memores simus, mentes nostras considerandas esse ut finitas, Deum autem ut incomprehensibilem & infinitum, nullam ista difficultatem sint nobis paritura. Iam vero postquam hominum judicia semel utcumque sum expertus, iterum hic aggredior easdem de Deo, & mente humana quaestiones, simulque totius primæ Philosophiæ initia tractare: sed ita ut nullum vulgi ptausum, nullamque Lectorum frequentiam expectem: quin etiam nullis author sum ut hæc legant, nisi tantum iis qui seriò mecum meditari, mentemque à sensibus, simulq; ab omnibus præjudiciis abducere poterunt, ac volent, quales non nisi admodum paucos reperiri satis scio. Quantum autem ad illos, qui rationum mearum seriem, & nexum comprehendere non curantes, in singulas tantum clausulas, ut multis in more est, arguari studebunt, non magnum ex hujus scripti lectione fructum sumi percepturi: & quamvis forte in multis cavillandi occasionem inveniant, non facile tamen aliquid quod urgeat aut responsione dignum sit objicient. Quia vero nequidem etiam aliis spondeo me in omnibus prima fronte satisfacturum, nec tantum mihi arrogo ut considam me omnia posse prævidere que alicui difficultia videbuntur, primo quidem in prædicationibus illas ipsas cogitationes exponam, quarum ope ad certam, & evidentem

P R Æ F A T I O A D L E C T O R E M.

dentem cognitionem veritatis mihi videor pervenisse, ut experiar an
 forè iisdem rationibus, quibus ego persuasus sum, alios etiam pos-
 sim persuadere. Postea vero respondebo ad objectiones virorum
 aliquot ingenio, & doctrina excellentium, ad quos hæc Medita-
 tiones, antequam typis mandarentur examinanda misse sunt.
 Satis enim multa & varia ab illis fuerunt objecta, ut ausim spe-
 rare non facile quicquam aliis, saltem alicujus momenti, ventu-
 rum in mentem, quod ii nondum attigerint; Ideoque rogo et-
 iam, atque etiam lectores, ut non prius de Meditationibus judici-
 um ferant, quam objectiones istas, earumque solutiones omnes per-
 legere dignati sint.

C O N T E N T A

In hoc libro

Synopsis sequentium sex Meditationum.	Pag. 1
Meditatio I. De iis quæ in dubium revocari possunt.	5
Meditatio II. De natura mentis humana: Quod ipsa sit notior quàm corpus.	9
Meditatio III. De Deo, quod existat.	16
Meditatio IV. De vero & falso.	28
Meditatio V. De essentia rerum materialium, & iterum de Deo quod existat.	35
Meditatio VI. De rerum materialium existentia, & reali mentis à corpore distin- ctione.	41
Objectiones Prima in præcedentes Meditationes.	54
Responsio Auctoris ad primas objectiones.	61
Objectiones secunda.	74
Responsio ad secundas objectiones.	79
Rationes Dei existentiam & anima à corpore distinctionem probantes, more Geome- trico dispositæ.	104
Objectiones tertia cum responsionibus Auctoris.	107
Objectiones quarta.	125
Responsio ad quartas Objectiones.	140
Auctoris de Objectionibus quintis monitum.	165
Objectiones sexta.	174
Responsio ad sextas objectiones.	181
Nota in programma quoddam, sub finem anni 1647. in Belgio editum, cum hoc Ti- tulo: Explicatio Mentis humana sive anima rationalis, ubi explicatur quid sit, & quid esse possit.	207

* *

C O N-